

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 19 - 25 august 2012

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455 Pr. Ionuț: 0766/250.417

4. Orice desăvârșire în această viață își are partea ei de nedesăvârșire și nu-i cunoaștere sau cugetare înaltă nescutită de taine și umbre. Cunoașterea smerită de sine e o cale mai sigură spre Dumnezeu decât iscodirea adâncurilor științei. Nu că știința sau cunoașterea oricărui lucru ca atare nu ar fi bună în sine, rânduită și vrută chiar de Dumnezeu; dar pentru că mai de preț e conștiința curată și o viață cinstită. Și tocmai fiindcă numeroși sunt cei ce se silesc să adune cunoștințe, mai curând decât să ducă o viață dreaptă și sfântă, atât de des vedem cum atâția ajung să rățească drumul și să aducă la urmă rod puțin sau deloc.

5. O, atâta silință de și-ar da - pentru a plivi și stârpi viciile și a răsădi în sufletele lor virtutea -, câtă strădanie irosesc fără oprire în dezbateri, n-ar fi atâtea rele și atâtea smintire în rândul credincioșilor, și nici atâtea delăsare în mănăstiri. Căci de un lucru putem fi siguri: în ziua judecății nu vom fi întrebați ce cărți am citit, ci ce fel de fapte am săvârșit, nimeni nu va cerceta cât de iscusiți am fost în vorbire, ci cât de creștinește ne-am trăit zilele pe pământ. Spune-mi, unde s-au dus toți cei care, până nu de mult, erau socotiți drept mari învățători și domni, cei care, până mai ieri, pe când trăiau încă, se bucurau de o faimă înfloritoare pentru știința lor de carte? Scaunele lor sunt goale și au fost date altora, și mă întreb dacă cineva își mai amintește de ei. Cât timp au fost în viață, treceau drept bărbați de vază dar iată, nimeni, acum, nu-i mai pomenește.

6. O, cât de repede se stinge și amuțește toată slava lumii! Ce bine ar fi fost dacă viața le-ar fi fost pe potriva științei de carte! Atunci, cu adevărat, citirile și învățătura lor ar fi avut un rost. Și câți în această viață nu se pierd, cu toată știința lor zadarnică de carte, pentru că prea puțin se sinchisesc de slujirea lui Dumnezeu! Și tocmai pentru că în loc să se smerească pe sine le place mai curând să treacă drept oameni de vază, în fumurile gândului lor se mistuie până ce pier. Cu adevărat mare e cel ce are în suflet dragoste mare. Cu adevărat mare este cel care se socotește pe sine mic și toată fala și slava lumii o socotește fără preț. Săbuit cu adevărat este acela care toate bunătățile pământului le socotește gunoi, ca să câștige pe Cristos (Fil 3, 8).

Imitativitatea lui Cristos - Thomas a Kempis

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Maria Mihele, Olga Tuduce, Eugenia Sarca și Sebastian Bernard Curilă**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Primul ajutor.

Primul ajutor ne învață să ne îngrijim imediat de rănilor mici, deoarece dacă nu sunt îngrijite, se transformă în inflamații periculoase. O persoană înțeleaptă acordă primul ajutor chiar și unei răni mici, înainte să devină mai periculoasă.

Micile “răni” sunt neînțelegerile zilnice pe care le avem cu familia și cu prietenii. O mică ranchiună, o nemulțumire se poate amplifica în timp, și poate deveni cancer pentru sufletele noastre. Trebuie să ne îngrijim imediat de aceste sentimente pentru ca să nu crească și să ne facă dușmani. Trebuie să le tratăm cu “primul ajutor” al iertării. “Soarele să nu apună peste mânia voastră”, a spus Sf. Pavel (Efeseni 4,26). Să ne îngrijim de ea imediat. Să iertăm așa cum am fost și noi iertați de Cristos. Să iertăm în acea zi, în acel moment, pentru a împiedica răspândirea cancerului urii. Nimic nu calmează și nu reduce încălcătura de ostilitate așa cum o face iertarea. Nu există “prim ajutor” mai eficient pentru refacerea relațiilor distruse.

De câte ori

Petru l-a întrebat într-o zi pe Isus: “Doamne, de câte ori va greși față de mine fratele meu și-i voi ierta lui? Oare până de șapte ori?” De șapte ori înseamnă de multe ori. Unii dintre noi nu suntem în stare să iertăm nici măcar o dată. Dar Isus i-a răspuns: “Pentru, nu există limită la iertare. Nu de șapte ori ci de șaptezeci de ori câte șapte!” Adică de patru sute nouăzeci de ori! Cu alte cuvinte iertarea nu este un act, ci este o atitudine, o atitudine născută din faptul că noi creștinii, cărora ne-a fost iertată o datorie pe care nu am fi putut-o niciodată plăti, trebuie să trăim în lume înarmați cu spiritul iertării, pentru a vindeca răni, pentru a îndrepta greșeli, pentru a schimba societatea prin iertare.

Prefixul iertării

Companiile de telefonie oferă acum posibilitatea de apeluri la distanță directe. Formând un prefix, poți să suni direct la mari distanțe. Dumnezeu a activat acest sistem încă de la începutul lumii. Prefixul este iertarea. Dacă păstrăm ranchiuna față de un altul, blocăm linia rugăciunii către Dumnezeu. Astfel apelurile noastre nu ajung la destinație. Sf. Pavel le-a spus efesenilor: “Orice amărăciune și supărare și mânie și izbucnire și defăimare să piară de la voi, împreună cu orice răutate Ci fiți buni între voi și milostivi, iertând unul altuia, precum și Dumnezeu v-a iertat vouă, în Cristos” (Efeseni 4,31-32). Sf. Pavel cunoștea prefixul.

Câte procese nu ar mai fi dacă am ierta? Câte ulcere și atacuri de cord ar putea fi prevenite dacă am ierta? Câte căsătorii s-ar salva dacă am ierta? Câte prăpăstii între părinți și copii ar dispărea dacă am ști să fim atenți cu ceilalți, tandri, iertându-ne unii pe alții așa după cum Dumnezeu ne-a iertat prin Cristos?